

vil beløbe sig til. Det paalignede Skattebeløb for de indenlandske Selskaber har man i København anslaaet til ca. 8 Mill. Kr.; men Statskassens Tab som Følge af 4 pCt.-Fradragets Ændring til 5 pCt. anslaaes til 800 000 Kr.; den Godtgørelse, der ifølge Loven ydes for Reservefondshenlæggelser — der jo er ment og ogsaa virker som en Opfordring til Selskaberne om at konsolidere sig og ikke udbetale saa meget som tidligere i egentligt Udbytte —, beløber sig til 800 000 Kr., og Formindskaelsen i Indtægt som Følge af, at der maa gøres Fradrag for udenlandsk Virksomhed i Lighed med, hvad Tilfældet var i den oprindelige Indkomst- og Formueskattelev af 1912, beløber sig til ikke mindre end 2 Mill. Kr. Det samlede Beløb af disse Lempelser, 3 600 000 Kr., er jo i Forhold til Skattebeløbet, 8 Mill. Kr., meget betydeligt, altsaa ca. 45 pCt. af det paalignede Beløb. Og saa maa man endda tage i Betragtning det negative Resultat, som Dampskibsfarten har givet for de allerfleste Selskabers Vedkommende. I et normalt Aar, et Aar, hvor der er Arbejde med normal Fortjeneste for Dampskibsfarten, vilde Fritagelsen for Skat af Indtægt af udenlandsk Virksomhed i Skattelovens Forstand komme til at betyde endnu mere procentvis end de 45 pCt. Der er en Række andre lempende Ændringer — Friaktiers Medregning i den indbetalte Kapital, Medregning for Forsikringselskaber af Halvdelen af den ikke indbetalte Kapital ved 5 pCt.-Fradragets Beregning og Skatteprocentens Fastsættelse, Nedsættelse af Bevillingsvejen af Skatten for Selskaber, der ejer 50 pCt. eller derover af Aktiekapitalen i et andet Selskab —, men den finansielle Betydning af disse Lempelser har det ikke været mig muligt at faa opgivet, og det beløber sig selvfølgelig ogsaa til meget mindre end det, jeg allerede har nævnt. Men det vil altsaa ses, at de Lempelser, som blev indført, og som blev indført for at lette Erhvervene i en vanskelig Tid, virkelig betyder forholdsvist overordentlig meget ved denne Skat, og det maa jo glæde det ærede Medlem, der var saa overordentlig virksom for at faa disse Lempelser gennemført.

Medens det ærede Medlem altsaa har Ret i, at Indtægten af Formue- og Indkomstskat stiller sig væsentlig lavere, end man kunde antage i Efteraaret 1921 — dog ikke saa meget lavere, som det ærede Medlem mente, langt fra 30 Mill. Kr. —, saa kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i hans Betragtninger over de indirekte

Skatter, thi bortset fra Forlystelsesskatten, Chokoladeskatten og Restaurationsskatten giver de øvrige Forbrugsafgifter rigeligt, hvad de er anslaaet til ved Finansplanens Fremsættelse, endda nogle Millioner Kroner mere. Hvad de nye Skatter angaar, var det ærede Medlem jo enig i, at Restaurationsskatten havde givet et tilfredsstillende fiskalt Resultat og sandsynligvis vilde kunne indbringe de 20 Millioner, der var budgetteret. Her skal jeg gøre opmærksom paa, at af disse 20 Millioner er de 5 Millioner bestemt til særlig Anvendelse, til Lettelse for Kommunerne ved den nye Alderdomslovs Gennemførelse. Men disse 5 Millioner bliver jo fri til almindelig Brug i det første Aar, hvor der ikke bliver Brug for en saadan Refusion, idet man i det Aar gaar paa den gamle Alderdomsunderstøttelseslov. Derimod nærede det ærede Medlem megen Tvivl om, hvorvidt Chokoladeskatten ikke var en fiskal Fejltagelse. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret deri. De Beløb, der meddeles offentligt som indgaaede i de faa Maaneder, i hvilke Skatten har bestaaet, er ganske vist kun forholdsvis smaa, men dertil maa selvfølgelig lægges de krediterede Beløb, fordi der ved Loven er givet meget liberale Kreditbestemmelser med Hensyn til Skattens Erlæggelse. Naar disse Kreditbeløb, der sikkert vil indgaa, lægges til, viser det sig, at Skatten, naar vi regner efter de forløbne Maaneders Resultat, skulde indbringe ca. 8 400 000 Kr. i et Aar. Hertil er dog to Ting at bemærke. For det første, at der ved denne Skat naturligvis gør sig det samme gældende som ved alle Skatter, at der under Lovforslagets Behandling i Rigsdagen selvfølgelig produceres og indføres overordentlig store Kvanta af den Vare, der tænkes beskattet, hvorfor Udbyttet af en saadan Skat altid bliver forholdsvis ringere i den første Tid, i hvilken den bestaar, end normalt. Dernæst falder en forholdsvis stor Del af Indtægten ved en Skat paa Chokolade og Sukkervarer jo i Julesæsonen, og Julesæsonen staar endnu tilbage, saaledes at jeg i Betragtning af disse to Forhold mener at kunne sige, at det budgetterede Beløb, 10 Millioner, efter al Sandsynlighed vil indkomme. Der føres i denne Tid en meget energisk Agitation mod denne Skat og med en Mængde Argumenter, der ikke vil kunne holde for en nærmere Betragtning, men herpaa skal jeg ikke komme ind, før Lejligheden er der ved Forelæggelsen af Revisionsforslaget. Jeg kan dog, da jeg omtaler denne Sag,